

59 – Mötet mellan muslimernas delegation och al-Najashi

Innehåll

- Reflektioner över profetens biografi, avsnitt 59
 - Muslimer nådde Abessinien
 - De kommer att fortsätta att kämpa mot er tills de vänder er bort från er religion, om de kan.
 - Sannerligen, den mest hedervärde bland er i Guds ögon är den mest rättfärdige bland er.
 - Ingen lider orätt i Hans närvaro.
 - Och med dem har de deras viktigaste vapen
 - Negus svar till Amr

Reflektioner över profetens biografi, avsnitt 59

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Vi fortsätter att sitta vid Muhammeds bord, ﷺ.

Muslimerna nådde Abessinien

Muslimerna nådde Abessinien, och det smärtade Quraysh att höra om deras trygghet och säkerhet där – att de hade funnit den bästa platsen,

den bästa stabiliteten och det bästa skyddet hos al-Najashi. De dyrkade Gud, den Upphöjde, ensam och tillkännagav sin religions ritualer utan att frukta förföljelse eller tortyr från någon.

Quraysh fruktade konsekvenserna av detta och kände faran som hotade deras framtida intressen. Kanske skulle den muslimska gruppen där växa och bli en kraft som hotade Quraysh. Kanske skulle abessinierna bli muslimer, och de troende skulle bli starkare och komma för att stödja Mecka.

Därför försökte avgudadyrkarna hitta ett sätt att återföra dessa utvandrare. De började förfölja dem och jaga dem. De kom överens sinsemellan om att skicka en delegation till al-Najashi för att hämta muslimerna hos honom – efter att först försöka skapa splittring mellan dem och Abessiniens kung.

Dessa utvandrare hade lämnat land, hem, familj och rikedomar. De lämnade Mecka med allt vad den innehöll – och ändå undkom de inte Qurayshs fiendskap, inte heller avgudadyrkarnas våld och list, de som inte vill att denna religion ska resa sig.

”Och de kommer inte att sluta kämpa mot er tills de får er att avfalla från er religion, om de kan.”

Sådan är avgudadyrkan: **tawhid stör den**, var den än finns. Tawhid stör avgudadyrkarna i väst och öst och orsakar dem oro och trånghet.

De vill inte att tawhid ska leva. Och den rasande krigföringen mot islam i alla tider är på grund av detta.

En hijab på en muslimsk kvinnas huvud tänder eld i deras bröst. Varför beordras kvinnan att ta av sig hijaben, medan den kristne tillåts bära sitt kors och juden sin kippa? Sedan sjunger de om frihet och påstår att de är de som gav friheten till världen – och detta är ren lögn.

Den första som lade frihetens grund i världen var **Muhammed ibn Abdullah**, ﷺ, som kom för att förklara för jordens folk:

”Ingen arab är bättre än en icke-arab utom genom gudsfruktan.”

Sannerligen, den mest hedervärde bland er i Guds ögon är den mest rättfärdige bland er.

Ni är alla från Adam, och Adam är från stoft. Han förklarade det så uttryckligen, och profeten, frid och välsignelser vare över honom, sade: Gud har tagit bort från er okunnighetens arrogans och dess skryt om era fäder. Ni är alla från Adam, och Adam är från stoft. De talar om frihet och gör den till en staty, medan de krossar med sina fötter alla fria människor i världen. Så är otron befläckad av monoteismen under något land och under någon himmel.

Quraysh ville inte att dessa troende skulle andas frihet ens medan de var i Abessinien, trots att de hade lämnat allt åt dem. Därför tillgrep de politiska förhandlingar mellan sig själva och Abessiniens kung, och detta var ingen lätt uppgift eftersom Abessiniens kung var välkänd bland folket.

Ingen lider orätt i Hans närvaro.

Quraysh försökte med all sin kraft att lyckas med detta uppdrag, så de valde två av Qurayshs listigaste män att leda delegationen.

Amr ibn al-As och Abdullah ibn Abi Rabi'ah konverterade till islam vid en senare tidpunkt, och Amr ibn al-As var känd för sin slughet och sitt bedrägeri.

Han var en personlig vän till negus, och hans bror Hisham ibn al-Aas var bland migranterna till Abessinien som konverterade till islam och flydde.

Ärendet berör honom direkt, och även Abdullah bin Abi Rabi'ahs bror, Al-Abbas bin Abi Rabi'ah, var också en av emigranterna.

Quraysh valde dessa två män att utföra detta uppdrag med största iver och allvar, och de spenderade stora summor pengar på denna ambassad.

De som inte tror använder sin rikedom för att avleda människor från Allahs väg. De kommer att använda den, och sedan kommer de att bli till ånger.

Quraysh-delegationen bar med sig värdefulla gåvor som en form av muta till kungen och de abessinska härskarna. Amr ibn al-As gick med stor slughet inte direkt till Negus, utan gick först till patriarkerna, som representerade de religiösa och politiska myndigheterna, och gav dem alla magnifika gåvor. Genom denna manöver säkrade han deras stöd mot

muslimerna och deras inflytande över Negus.

Amr ibn al-Aas kom in på Negus, och mötet mellan de två vännerna var varmt. Amr gav honom värdefulla gåvor, och stämningen blev gynnsam för samtal, eftersom alla var nöjda med gåvorna, och stämningen var fylld av leenden och kamratskap. Allt gick enligt Amrs önskemål.

Amr började tala och drog den första pilen; hans ord var noggrant valda och kloka.

Detta är vad falskhetens människor alltid gör: att förringa, förödmjuka och förlöjliga sanningens människor och att förringa dem.

O kung, dåraktiga ynglingar har kommit till ditt land, de har övergett sitt folks religion och inte anammat din. Detta är den andra pilen.

Detta betyder att dessa människor inte respekterade Meckas folks rättigheter och Negus rättigheter. Sedan sa han i sin tredje del: "Vi har sänt till er deras folks adelsmän från deras fäder, farbröder och klaner för att återlämna dem till dem, ty de är mer kunniga om dem."

Detta är en subtil signal från Amr ibn al-Aas

I hotet med att bryta förbindelserna mellan Mecka och Abessinien och stoppa alla ekonomiska transaktioner, o kung, låt dig inte luras av deras ljuva ord,

ty deras eget folk, som levde bland dem, känner dem bäst. Dessa människor är lögnare och bedragare. Knappt hade Amr slutat tala förrän patriarkerna, ministrarna och folkets äldste ingrep och sade: " De talar sanning, o kung. Informera dem om detta så att de kan återlämna dem till sitt folk och sitt land." Amr ibn al-As avsikt och önskan var att neguerna skulle återlämna muslimerna utan krig, och han visste att muslimernas ord var värtaliga och övertygande.

Och med dem har de deras viktigaste vapen

Ett av de största vapnen är Koranen, och när de talar övertygar de eftersom sanningen är tydlig och falskheten är förvirrad.

Det är därför Amr ibn al-Aas inte ville att Negus skulle höra sanningen och detta ljus från muslimerna, för om han hade hört dem skulle deras sak ha vunnits.

Vid Gud, om världen hade hört från oss som den borde höras om vår islam, genom ord, handlingar och uppförande, skulle vi ha vunnit fallet.

Men vi är dåliga ambassadörer för denna religion. Världen har inte hört något om oss förutom det som har fått den att hata denna religion och vända sig bort från den.

Media är inte långt ifrån detta. Västvärlden har tagit från media en mörk och förvrängd bild av islam, och deras hat mot den och dess folk har ökat. Om de hade sett från oss handlingar och uppförande som världen såg från Muhammeds följeslagare, frid och välsignelser vare med honom, skulle vi ha vunnit fallet. Profetens följeslagare, frid och välsignelser vare med honom, förvandlades från kamel- och fårherdar till herrar och ledare för nationer och stater när de förvandlade religion till en praktisk verklighet och ett sätt att leva. Andalusien och många av de erövrade muslimska länderna erövrades inte av svärd och strider, utan snarare av moral och uppförande.

Negus svar till Amr

Vad var Negus svar på Amr

? (Vid Gud, jag kommer aldrig att överlämna dem till dig. Inget folk kommer någonsin att söka skydd hos mig, bosätta sig i mitt land och välja mig framför andra utan att jag kallar dem och frågar dem om vad dessa två män säger om dem. Om de är som de säger – dåraktiga ungdomar som har avvikit från sina förfäders religion och begått alla dessa grymheter – då kommer jag att överlämna dem till honom och återföra dem till deras folk. Men om de inte är det, kommer jag att skydda dem från dem och behandla dem väl så länge de förblir under mitt beskydd.) Negus skickade sedan bud efter muslimerna, som hade fått veta om Amrs och Abdullah ibn Abi Rabi'ahs ankomst, för att återta det. Muslimerna samlades i ett snabbt råd när Negus budbärare anlände, och de diskuterade situationen. Deras beslut fattades genom samråd sinsemellan, och frågor löses genom samråd.

Dess framgång är mer sannolik eftersom den är kulmen av många sinnen, och den förfinade uppfostran hos följeslagarna är uppenbar i deras orubbliga enighet om att presentera islam som Guds budbärare, frid och välsignelser vare över honom, som förde den, i dess strålande och vackra form, oavsett konsekvenserna, även om det innebar deras undergång. Ja'far ibn Abi Talib valdes att tala på folkets vägnar inför kungen. Ja'far besatt flera egenskaper som gjorde honom värdig att tala för alla, inklusive hans nära relation med Guds budbärare, frid och välsignelser vare över honom, eftersom han bodde med honom i samma hus.

Han informerade folket om ledaren för kallelsen och nationens mästare.

Dessutom krävdes vältalighet, flyt och kunskap för att stå och tala inför Negus .

Banu Hashim var Qurayshs höjdpunkt i dygd och härstamning, och Ja'far var allra högst upp bland dem, eftersom han var kusin till Guds budbärare, må Gud välsigna honom och ge honom frid. Detta gjorde Negus mer lugnad och säker på vad hans kusin presenterade. Guds budbärare, må Gud välsigna honom och ge honom frid, sa om honom – det vill säga om Ja'far – ”Du liknar mig i både utseende och karaktär.” Således hade han, må Gud vara nöjd med honom, en vacker karaktär, härledd från profetskapets ljus, och en vacker fysisk form, ärvd från Banu Hashims länd.

Ja'fars ambassad till Negus tjänade som en modell för muslimska ambassadörer genom historien.

Han besatt egenskaperna hos en sann muslimsk ambassadör, såsom hans tro på islam, vältalighet, kunskap, god karaktär, tålamod, mod, visdom, uppfinningsrikedom och attraktiva utseende. Innan Ja'far trädde in i Negus närvaro var Amr, som vid den tiden representerade fiendskap mot Gud och Hans Sändebud, också närvarande.

Han kom med alla sina argument och presenterade dem för neguerna för att hetsa upp honom mot dessa muslimer. Han var ambassadör och representant för Mecka, och hans ord ansågs trovärdiga och bortom allt tvivel, och han var betrodd av neguerna.

Vilken dialog ägde rum mellan Ja'far och Negus, och var Negus övertygade av vad Ja'far sa? Vi får se i nästa avsnitt.

Prisad vare Gud, världarnas Herre

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)

59 - Mötet mellan muslimernas delegation och al-Najashi

- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)